

Men det sidste Ord er overhovedet neppe sagt om dette Projekt, der har indtaget en forholdsvis tilbagetrukket Plads i Udvalgets Forhandlinger.

Projekt 3 hviler paa Principperne for det tidligere Udløb ved Nymindegab — Land bagved Udløbet — og vilde eventuelt blive Genstand for den samme Strid, som herskede om dette Udløb. Efter de sagkyndiges Udsagn findes der utvivlsomt et Sted, hvor et saadant Udløb kan holde konstant Profil uden Sikring paa lignende Maade som Nymindegab Løbet, medens det ved en nordligere Beliggenhed vilde afvande Fjorden bedre og antagelig give større Dybde paa Barren. Under disse Vilkaar vilde det sikkert ogsaa være det billigste at gennemføre og vedligeholde. Men kun Erfaringen vil helt kunne godtgøre, hvor tilfredsstillende denne Løsning vil virke. Da der tillige under Plan Nr. 5 er fremstillet en Løsning af en ny Karakter (Sluseplanen), der har vundet ikke ringe Stemning for sig i Mindretallet, har dette ikke ønsket at binde sig til Projekt 3 paa nærværende Tidspunkt.

Det sidste Projekt (Plan Nr. 5) er den saakaldte Sluseplan, der 1912 blev forelagt det daværende Folketingsudvalg af Hr. Ingeniør Berg, Kolding, og i Aar særlig har været fremme i en af Oberstløjtnant P. Hansen foreslaaet Skikkelse. Mindretallet erkender, at dette Forslag byder en endelig Løsning, og ligeledes, at det aabner Udsigt til en Kultivering af Arealerne omkring Fjorden, der vil give betydelig forøget Udbytte. Men Mindretallet anser ikke Projektet for „modent“. Det er for det første en ny Tanke, der ikke tidligere med Styrke har gjort sig gældende for Lovgivningsmagten — skønt den sidste Gang ogsaa blev fremdraget i Landstinget af Hr. Oberstløjtnant Rambusch. Lige saa ny er den for Befolkningen, der i hvert Fald, før man skred til dens Gennemførelse, i nogen Grad burde være fortrolig med den og have taget Stilling til den. Dertil kommer, at Udgifterne synes ganske uberegnelige; alene Møler i Havet vil, efter Vandbygnings-

direktørens Opgivelse, andrage mindst 3 Mill. Kr. (Bilag 3, ad I. a.), medens Oberstløjtnant Hansen ganske bestrider Nødvendigheden af denne Udgift. Endelig frembyder Projektet flere Sider, der trænger til nærmere Belysning, f. Eks. om Besejlingen, om det mulige Udbytte af Ferskvandsfiskeriet, der antages at kunne blive betydeligt (Tillæg A. Sp. 4243), og af Arealerne — der maaske kan yde Ækvivalent for Anlægets Bekostelighed —, endelig om Anlægets Beliggenhed mod Nord eller Syd, eventuelt, om der er andre Veje (Udskylningsbassiner) til at holde Udløbet frit for Tilsandinger end de projekterede, kostbare Møler. Mindretallet tør derfor ikke paa det nuværende Standpunkt give Planen sin Tilslutning, men maa paa den anden Side ønske, at den gøres til Genstand for en indtrængende Undersøgelse.

Da nu Udvalget i de fra Vandbygningsdirektoratet foreliggende Oplysninger mangler ethvert Direktiv til, hvilken en Ordning der maa foretrækkes baade som endelig Løsning og som midlertidig Fremgangsmaade, medens man paa den anden Side ved Udvalgets Arbejde har faaet frugtbare Holdepunkter, der kan samle Arbejdet om visse Typer, hvorimellem Valget bør staa,

da de Projekter, der egner sig til Undersøgelse med en eventuel Løsning for Øje (2, 3 og 5), alle som foreløbig Fremgangsmaade forudsætter en Lukning af Hvide Sande Kanalen og Aabningen af et midlertidigt Udløb for Afvandingens Skyld,

da denne Lukning alligevel levner Tid til en Undersøgelse, der kan foregaa i en Kommission, og

da en Kommission antagelig kan give det Direktiv, som man hidtil har maattet savne,

maa Mindretallet give Ministeriets Forslag sin Tilslutning som bedst egnet til en betryggende snarlig og endelig Løsning af Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord.

I Henhold til foranstaaende stilles følgende